

„MUSIC FROM SIX” CSEPREGI GYÖRGY SZERZŐI ESTJE A NÁDOR TEREMBEN

A cím a 18 órai kezdésre és a 6 szereplőre utal: Csepregi György, a szerző és Cs. Nagy Ildikó zongorázott, Weinberger Vanda (Drezda) fuvolázott, Varga Zoltán Mihály (MR Szimfonikus Zenekar) ütőhangszereken működött közre, Nógrádi Péter Erkel-díjas zeneszerző, az MMA rendes tagja egy műve is elhangzott, valamint Horváth Györgyi (ének-zene tanár, énekművész) konferált. Az esemény időpontja 2024. szeptember 23. volt.

A programot a sokszínűség jellemezte: a zenei stílusokat, a karaktereket, a felvonultatott hangszereket illetően.

A koncert a „Sinfoniettá”-val, Csepregi egyik nagyformátumú virtuóz zongoraművével indult, amelyet a szerző előadásában hallhattunk. A komponista igazán nagy lendülettel, láttató erővel zongorázta a Liszt előtt tisztelgő romantikus hangvételű művet, amely 2011-ben íródott. Két zenei téma jelenik meg benne: „vitalitás” és „vanitátum vanitas”, melyeket a szerző romantikus köntösben fogalmaz meg. Meglepő volt a zongora fordított beállítása, miszerint a zongorista jobb oldalt foglalt helyet a hangszer mellett. Később kiderült, erre azért volt szükség, hogy az ütőhangszerekhez is könnyen hozzáférjen Csepregi, amikor váltakozva játszott zongorán és vibrafonon.

A Sinfoniettá-nál tehát a szerző megelégedett azzal, hogy a zongorán jeleníti meg a vezérmotívumait. Nem így „A gondolat utazása” c. kompozíciójánál. Ezt Csepregi nagyon gyakran szólaltatja meg különböző hangversenyeken. Ez a sodró erejű alkotás jazzes fordulatokat is bőven tartalmaz, improvizatív elemek is megjelennek. A darab egyfajta időutazás, híd a reneszánsz, a barokk, a kortárszene és a jazz között. Az utazás, mint motívum a témák közötti osztinátókban jelenik meg. Először ekképpen hallhattuk. De itt következett be a

meglepetés! „A gondolat utazása” másodszer is felcsendült, mégpedig úgy, hogy ütőhangszerek is bekapcsolódtak a megszólaltatásba, Varga Zoltán Mihály által, sőt Csepregi maga is a vibrafonhoz vonult, hogy egyes részeket azon keltsen életre. Eddig jól titkolta, hogy vibrafonon is játszik! A zongora-ütő kombináció új színeket, hatásokat domborított ki „A gondolat utazása” c. alkotásban.

<https://www.youtube.com/watch?v=AE6WafJ1SYc> (1:19)

Csepregi György: A gondolat utazása (részlet)

Előadók: Csepregi György – zongora, vibrafon, ütőhangszerek

Varga Zoltán Mihály – bong

<https://soundcloud.com/gvoergy-csepregi/nogradi-peter-ot-aquarell-5-japan-birs> (2:21)

Nógrádi Péter: Öt aquarell, 5. tétel: Japán birs

Előadók: Cs. Nagy Ildikó – zongora, Weinberger Vanda – fuvola,
Varga Zoltán Mihály – vibrafon

Ezek után a vendég szerző, Nógrádi Péter művét ismerhette meg a közönség. Három művész is fellépett: Weinberger Vanda fuvolázott, Cs. Nagy Ildikó zongorázott, Varga Zoltán Mihály vibrafonozott. Nógrádi 5 hangulatos képet tárt elénk ebben a különleges hangszerösszeállításban, művének címe: Öt aquarell. Az I. tétel: Csókák – rövid terjedelmű, csapongó zene. A Feketerigók (II.) picit hosszabb terjedelmű csengő-bongó hangkavalkád. A III. rész a Fülemüle, melyben a zongorista nem játszik, a fuvola és a vibrafon felelgetésével találkozunk. Az „Őszi tájkép” elnevezésű IV. tétel egy nagyon szép, elmélázó hangulatkép, az ismételt motívumok az elmúlást idézik. A záró, V. rész – Japán birs – dinamikusabb zene, benne fontos szerepet kap a ritmika kidomborítása. Az előadók érzékenyen jelenítették meg az egyes karaktereket.

A következő kompozíciót Csepregi György a kiváló, Vácott élő és tanító zongoraművésznek, Cs. Nagy Ildikónak ajánlotta, aki már többször műsorára tűzte a darabot, részleteit vagy a teljes ciklust előadta. Egy különleges kompozícióról van szó. Sok-sok apró tétel követi egymást, 13 variáció és egy záró fuga. A szerző Szánthó Lajos megfogalmazása alapján foghatott a mű írásába. Annak idején Szervánszky Endre olyasmit mondott tanítványának, Szánthó Lajosnak, hogy aki variációkat és fűgát tud írni, az már magas szinten űzi a zeneszerzés mesterségét. Lássuk, hogyan jellemezhetnénk az egyes tételeket. 1. Életigenlő – mint egy ünnepélyes zongoraverseny. 2. Töprengő – modernebb hangvétel, sok magas hanggal, halk, szemlélődő. 3. Indulatos – frappáns rövidség, erőteljes, jazzes, igazi Csepregi-hangvétel. 4. Romantikus – a címéhez méltóan érzéseim szerint Chopin-szerű, utána egy picit barokkos. 5. Rejtőzködő – magas regiszterben megszólaló misztikus hangok, aztán egy mély dallam. 6. Napfényes – játékos karakter jellemzi. 7. Megrendült – Chopin Gyászindulóját idézi, fájdalmas akkordokkal. 8. Esőáztatta- modern suhanásokat, villódzásokat tartalmaz. 9. Szilaj – erőteljes hatású, rövid tétel. 10. Groteszk – mintha egy Prokofjev, Sosztakovics-stílusú groteszk keringő szólna, meglepő, csúszkáló befejezéssel. 11. Karakán – igazi jazzes- Csepregis hang. 12. Elszánt – fantázia-szerű hangvétel. 13. Tiszta – rövidebb, egyszerűbb megfogalmazás. 14. Egy arc alakváltozásai – fuga – Bach-stílus, monumentális.

Cs. Nagy Ildikó nagyszerű tolmácsolója volt a szerző sokszínű alkotásának, remekül felépítette és igazán muzikálisan adta elő a sorozatot.

<https://www.youtube.com/watch?v=I95Jyz8B8JI> (2:32)

Csepregi György: Tél-sírató táncok, 2. tétel

Előadók: Cs. Nagy Ildikó – zongora, Weinberger Vanda – fuvola,
Varga Zoltán Mihály – vibrafon, ütőhangszerek

A zongorára írt mű után ismét a kamarazene kapott teret. A Tél-sírató táncok eredetileg Edőcs Tamás (fuvola) és Mocsári Emma (zongora) előadásában szerepeltek a koncertek műsorán. Csepregi egy olyan változatot is készített, amelyben a II. tételben részt vehet a vibrafon is, melytől izgalmasabbá válik a hangzás. Weinberger Vanda fontos szerephez jutott a szélesen áradó I. tételben, mely azt éreztette, mintha érkezett volna a tavasz. A II. részben azt kellett bemutatnia, hogy korai az öröm, még nem ette meg a kutya a telet, hóvihár van, rideg, fagyos az idő. Társa volt a megjelenítésben Cs. Nagy Ildikó zongorán és Varga Zoltán Mihály ütőn. A II. tételről tudom azt mondani, ez megint igazi Csepregi-stílusban íródott: jazzes, ritmikát előtérbe helyező, energikus!

Egy kicsit filozofikusabb alkotás következett a szerző zongorajátékával. A „Hat zongoraimprovizáció III. tétele csendült fel: „Egy filozófus arcképe”. Ez modernebb hangvétellő résszel kezdődik, slágerszerű területbe torkollik, deklamálóvá, meditálóvá válik, majd gyermekdal-érzetet kelt. Aztán ezt is megkoronázza a Csepregi-stílus, a húrokon is keresi a megszólaltatást egyes részekben. Két jelentős érdi lakos előtt tiszteleg ez a tétel: Eőry Emil szobrászművészre és Czabal Balázs természetvédőre emlékezik.

Csepregi György
(Alkotó Muzsikuskok Társasága)

És nincs Csepregi-est az „Agnus Dei” nélkül. Komponistánk, ezzel a művel szereti zárni koncertjeit. A barokk stílusú kompozíciót Cs. Nagy Ildikó érzékeny tolmácsolásában hallgathattuk meg.

Csepregi György sajátos zenei világával találkozhattunk, melyben fontos szerepet tölt be az eklekticizmus és többször is részesülhettünk a jazzes Csepregi-hangzásvilágból. A közönség lelkes tapssal ünnepelte a szerzőt és a közreműködő zenészeket!

Várjuk az új alkotásokat, további sikereket kívánunk a zeneszerzőnek!

Szendi Ágnes

zongoratanár, zeneszerző, az

Alkotó Muzsikuskok Társaságnak elnöke